

A JOBBIK RÉSZEM

Belőlem valaki útra vált,
Útra a jobbik részem,
Kiment belőlem, itt hagyott,
Csak úgy észrevétlen.

Félre se néztem, annyi volt,
Csak annyi volt, egy szót se szólt,
Hirtelen elment, itt hagyott,
Valaki útra vált, a jobbik részem.

Belőlem valaki útra vált,
És én utána néztem,
Jól van, hát menjen, tűnjön el
Az én jobbik részem.

Először úgy tűnt, semmi sem
Változott azzal, hogy hirtelen
Fogta magát a hűtelen,
S útra vált belőlem a jobbik részem.

Azóta járom nélküle
A végtelen világot,
S valahogy mindent nélküle
Más színben látok,

Hosszasan nyújtózik minden út,
Valahogy nincsen semmi úgy,
Minden szó mástól eltanult,
Mióta útra vált a jobbik részem.

Győzni sincs kedvem nélküle,
Énekelni sincsen,
Szórakozottan szórom el
Sok nagy régi kincsem,

Talán egy nő volt, tán gyerek,
Aki belőlem elveszett,
Elvitte minden kedvemet,
Magával hűtlen ringyó jobbik részem.

Arcomba vág, úgy ébredek,
A fény az izzadt ágyban,
Ténfergek, csavargok nélküle,
Tán erre vártam,

Mit se kell már itt féltennem,
Tán erre vártam, ez jó nekem,
Kicsusszant belőlem hirtelen
A kígyó hűtlen, kígyó jobbik részem.

Keshedt, vigyorgó arc tekint
Rám a rossz tükörből,
Tompák a szagok, máz a szín
És a csend csörömpöl,

Félre se néztem, annyi volt,
Elment belőlem, itt hagyott,
Magával vitte, nincs titok,
Nincs titok, útra vált a jobbik részem.

Én már úgy vagyok jó, ahogy így vagyok,
Én már nem leszek másik,
Matatni szeretek, álmodok
Egész kipusztulásig,

Azért van csak, mert itt hagyott,
Mit is mondhatnék, nincs titok,
Magával vitte, itt hagyott,
Valaki útra vált, a jobbik részem.